

Ik zal heel eerlijk bekennen, ik ben een typische bourgondiër.

Een stukje kaas bij de borrel, een goed stuk vlees bij het avondeten, of een zoutje in de avond.. ja het zou moeten kunnen, als je er nooit van aan zou komen, maar helaas... dus sporten en bewegen hoort daar dan ook zeker weer bij. Maar even terug op het onderwerp... bourgondiër houden van eten en in deze zou je kunnen zeggen het thema vlees en avond eten.. Ik ga nog wel eens naar de all you can eat restaurants, maar één ding wat ik na al die restaurants nu wel heb geleerd, is dat je het niet te duur moet maken, want je kan wel zeggen 25 euro voor een normaal menu , en 30 euro voor all you can eat, maar dan zou ik met de kennis van nu wel voor dat normale menu gaan, all you can eat klinkt leuk, maar de gemiddelde mens zit goed vol na een normaal menu, laat staan als je van alles en nog wat ziet wat je wel wil proeven.

Dat is gewoon veel te veel, hoe een bourgondiërs of etensgenieter je ook bent. Echter het enige waar ik dan misschien nog voor all you can eat zou kiezen, is bij een tapas restaurant, dan krijg je namelijk kleinere porties en dan is het iets minder dramatisch , iets minder vullend, en kan je toch nog dat ene bordje nemen met wat je toch eigenlijk ook nog eens wilde proeven.

Één tip.... neem nooit direct al vullende etenswaren, zoals ik destijds een keer in een all you can eat deed met kaassoep, hoe klein het kopje ook was, het was gewoon te vullend, en daarna had ik het idee dat ik al overvol zat, dat is dan alsnog zonde van je geld hoe klein de porties ook waren.

Als laatst.. ik dacht dat ik enorme fan was van Carpaccio, en to be honest.. dat ben ik ook wel, dat was ook de reden dat ik laatst in een restaurant als hoofdgerecht een Carpaccio XXL menu nam, en ja XXL was het zeker, het vierkant gigantische bord kwam bij ons op tafel en ik had bijna geen ruimte om mn drinken of mn armen kwijt te kunnen.. dat mag iets zeggen over de grote. Maar het nadeel is dat een restaurant of in deze de kok, het eten kan maken of kraken door er ook weer teveel ditjes en datjes ,, tierelantijntjes aan toe te voegen. Soms is het wel eens de magie van het weglaten wat het lekker maakt.. je maakt mij blij met een carpaccio die als extra's enkel wat Parmezaanse kaas en een truffel mayonaise bevat. Niet meer maar ook niet minder.. Deze XXL menu was met VEEEEEEEEEL sla, en VEEEEEEEEEL pesto, vooral die pesto in combi met die sla zorgde ervoor dat ik de carpaccio niet meer proefde en ik al na 2 happen het idee had "laat maar zitten", zonde van je geld, en dat was dan het hoofdgerecht.

De kerstvakantie leek ons wel geschikt voor wat uitstapjes. Samen konden ze een kralenketting worden met wat mooie en leuke kraaltjes. Zo deden mijn ouders dat ook, met ons vroeger, al trokken ze het veel te fanatiek door, de Limburgse vlaai kwam ons de neus uit bij te veel familiebezoek onderin dat Limburg.

Kent u die reclame voor dat hotel met in Nederland met de Engelse naam Preston Palace, een all-in hotel in Almelo waar ik ooit mee naar toe mocht door een bedrijfsuitje. Is dit eigenlijk het enige hotel in ons land met deze all-in overdreven opzet? Het leek mij eerder een weekend door anderen voor jou laten vullen en zo de zinloosheid in het leven ervaren. Het enige voordeel van deze tent is dat je meteen genezen bent van overconsumptie plegen als je daar maar even verblijft.

Het werd een etmaal dat voelde als een week, misschien wel een maand. Al voor we naar binnen mochten, waren we verslagen. Je mag daar niet te vroeg arriveren, dan moet je flink bijbetalen en dus stonden we in de regen tussen allemaal anderen, van wie er een aantal om klokslag 14.00 sprintend naar binnen ging. We werden verspreid over twee kamers en zagen elkaar weer in de lobby. Nog weinig gezien, maar toch al genoeg.

Door de 'all you can eat'-formule verloor alles waarde. Het Engels klinkt nog aardig, maar het kwam neer op echt vreten. Er was een overdekte kermis, met zo'n tien loeiende attracties op een te klein oppervlak. Na zessen veranderde de vreetmachine-opzet langzaam in een zuipfestijn, 'All you can drink'.

We zijn het overdekte zwembad vergeten te bezoeken. Bij het avondeten zat naast ons een volwassen man die voor zichzelf 16 brokjes frikandel had opgeschept. Zijn vrouw naast de kinderen bleef herhalen dat er ook een aluminium bak met casselerrib was. Ja, neem wat casselerrib, dacht ik op een gegeven moment, ik had zin om op te staan en me met dat gesprek te bemoeien en dan dingen te zeggen als: „Ik weet niet of je het weet maar er staat een loei van een bak met stukken casselerrib.” Ik wist er ook nog wel een paar: de klimaatdoelstellingen gaan we dus nooit halen en voor een vuurwerkverbod komt ook nooit draagvlak. Gelukkig overstromen we in 2045, maar dan nog zal dat Preston Palace blijven bestaan omdat Almelo dan nog hoog genoeg licht. Dus daar zeker niet naar toe gaan voor een leuke dag. Meer dagen zijn zeker niet leuk.

Dit delen:

Facebook

X